

16) První třída poprvé

„Mámo, tak tady máš to vysvědčení.“

Beru do ruky listinu, sčítající úspěchy mého syna Martina v první třídě, a připadá mi, že je to mozaika z tisíců střípků, které jsme pracně dávali dohromady...

„Co máte za úkol?“ Pokrčení ramen.

„No tak si vzpomeň! Z češtiny? Z počtů?“

„My nemáme počty, ale matematiku.“

„A co psaní?“

„Víš, já, no, nebudeš se zlobit? Ona ještě čtyřka není úplně nejhorší, vid’?“

Každý den hodinu, dvě v zajetí úkolů. Ta muka při rozlézání rozdrkotaných písmen po sešitě! A to všechno rozdrobeno mezi pití, smrkání, čůrání a zpráv typu: víš, Milan povídal... a proč... a jak je možné, že... Trvalé dilema, zda přehlédnout stále obměňované šaškárny nebo použít výchovný pohlavek, který ovšem zdvojnásobí čas strávený nad úkoly. Mé dítě, jevící se ve školce jako inteligentní, pečlivé a spolehlivé, začalo nosit prasátka za „opakovaně neodevzdaný úkol“, za „nepořádek v penálu“, vedle známky za čtení neustále v závorce připomínku „vymýšlí si“ a o pořádku v aktovce je úplně škoda mluvit. Ještě že matematika byla bez problémů.

„A mámo, co mám dělat, když za mnou jeden kluk pořád leze a já s ním nechci kamarádit?“

„Jak je možné, že Milan už toho tolik zažil?“

„Mohla by k nám přijít Tamara?“

„Já bych šel nakoupit. No jestli nemáš peníze, tak já ti nějaké dám.“

„Můžu si vzít do školy klarinet? Já bych jim zahrál Kočka leze dírou.“

„Připravíš mi papír na bleskový sběr?“

Tisíc drobných starostí proniklo do našich panelových stěn a zaběhnutý denní režim si začal hrát na „škatulata hejbejte se“.

Byl to trochu namáhavý rok, ale zvládli jsme to a první velké prázdniny stojí za dveřmi.

„Mámo a když nebudu mít samý jedničky, tak co?“

„Dostaneš za vysvědčení knížku. A kdyby to čirou náhodou byly samé, přidám ti k ní ještě dáreček.“

„Tak jo, to mi vyhovuje.“

Taška, trochu velká na útlá záda prvňáčka, včera odešla na odpočinek do skříně. A náš Martin, nejmenší z kluků ve třídě („Víš, mámo, ještě je tam jedna menší holčička.“) mi hrdě odevzdává důležitou listinu. Všechny vyplněné kolonky obsahují jedničku. Psaní našťestí patří mezi ty nevyplněné. Už vidím, jakou bude mít naše prababička radost. Ona se učívala večer u petrolejky nebo svíčky, a přesto o ní říkali, jak je nadaná. To by tedy bylo, aby její potomci ve škole nevynikali!